

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- oddalenie zarzutu niedopuszczalności w całości;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w celu rozpatrzenia skargi co do istoty.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie twierdzą, że zaskarżone postanowienie narusza art. 263 TFUE, ponieważ Sąd stwierdza w nim, iż zakwestionowany w skardze akt nie wywołał skutków prawnych. Naruszenie to wynika z błędnej wykładni art. 11 ust. 6 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, który przyznaje przedsiębiorstwom ochronę prawną przed postępowaniami antymonopolowymi prowadzonymi równoległe przez Komisję i krajowe organy ochrony konkurencji. W zaskarżonym postanowieniu Sąd nie uznał, że zakwestionowany akt pozbawił Amazona tej ochrony.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

**Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 14 października 2021 r.
w sprawie T-100/20, Junqueras i Vies/Parlament, wniesione w dniu 29 grudnia 2021 r. przez Oriola
Junquerasa i Viesa**

(Sprawa C-824/21 P)

(2022/C 84/43)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Oriol Junqueras i Vies (przedstawiciel: M. Marsal i Ferret, abogado)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej (szósta izba) z dnia 14 października 2021 r. w sprawie T-100/20;
- stwierdzenie pełnej dopuszczalności skargi wniesionej przez wnoszącego odwołanie;
- przywrócenie wcześniejszego etapu postępowania, aby po dopuszczeniu skargi Sąd (szósta izba) przystąpił do rozpoznania sprawy;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania dotyczącego zarzutu niedopuszczalności oraz niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi cztery zarzuty prawne:

Po pierwsze: Zaskarżone postanowienie narusza art. 263 TFUE poprzez stwierdzenie braku bezpośredniego interesu po stronie wnoszącego odwołanie ze względu na to, że w chwili wniesienia skargi nie był on posłem do Parlamentu Europejskiego. Sąd błędnie ocenił, że doszło do wygaśnięcia mandatu zgodnie z aktem dotyczącym wyboru członków Parlamentu Europejskiego (art. 13), podczas gdy decyzja wewnętrzna Królestwa Hiszpanii jest decyzją o odmowie dopuszczenia do wyborów, która działa jako podstawa zakazu łączenia funkcji. Decyzja ta nie stanowi stwierdzenia wygaśnięcia mandatu na podstawie art. 13 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego (i nie stanowi podstawy zakazu łączenia funkcji wskazanej w art. 7 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego), w związku z czym rzeczywisty i bezpośredni interes O. Junquerasa w rozpatrzeniu skargi nadal istnieje. Pośilkowo, postanowienie Sądu wypacza wewnętrzną decyzję Królestwa Hiszpanii w celu stwierdzenia braku bezpośredniego interesu O. Junquerasa i jest sprzeczne z art. 263 TFUE.

Po drugie: Zaskarżone postanowienie narusza wymogi prawa do skutecznej ochrony sądowej (art. 47 karty praw podstawowych, art. 6 i 13 EKPC) oraz art. 263 TFUE. W postanowieniu tym przesądzono o merytorycznych rozstrzygnięciach, jakie mają zapaść w sprawach C-115/21[P] i T-24/20 ⁽¹⁾ i błędnie ustalono, że wnoszącemu odwołanie nie można przywrócić mandatu posła do Parlamentu Europejskiego na podstawie wyroków wydanych w sprawach toczących się przed organami sądowymi Unii. Oriol Junqueras może jednak ubiegać się o przywrócenie tego mandatu i dlatego ma bezpośredni i rzeczywisty interes w rozpatrzeniu skargi.

Po trzecie: Zaskarżone postanowienie narusza wymogi prawa do skutecznej ochrony sądowej (art. 47 karty praw podstawowych, art. 6 i 13 EKPC) oraz art. 263 TFUE. Postanowienie uznaje za hipotetyczne, że postępowania przed sądami krajowymi i przed Tribunal Constitucional del Reino De España (trybunałem konstytucyjnym Królestwa Hiszpanii, Hiszpania) mogłyby doprowadzić do przywrócenia wnoszącego odwołanie na stanowisko posła do Parlamentu Europejskiego i w związku z tym uznaje, że nie ma on aktualnego i rzeczywistego interesu prawnego w rozpatrzeniu wniesionej skargi. Postanowienie pomija fakt, że to sam Tribunal Supremo (sąd najwyższy, Hiszpania) potwierdził, iż jednym z możliwych skutków skarg wniesionych przez O. Junquerasa jest przywrócenie mu mandatu, w związku z czym błędne jest określanie przez postanowienie takiego rozwiązania jako hipotezy, a ponadto taka okoliczność wykazuje, że O. Junqueras ma rzeczywisty i bezpośredni interes w rozpatrzeniu skargi. Jednocześnie postanowienie to narusza także również prawo do skutecznej ochrony sądowej i do skutecznego środka prawnego, ponieważ Sąd nie powiązał decyzji o dopuszczalności z rozstrzygnięciem co do istoty sprawy, co niewątpliwie w większym stopniu zapewniłoby skuteczność tych praw.

Po czwarte: Zaskarżone postanowienie zaprzecza istnieniu jakichkolwiek innych powodów, na których opiera się interes O. Junquerasa w stwierdzeniu nieważności zaskarżonego aktu, nawet jeśli w razie stwierdzenia nieważności nie mogą zostać podjęte żadne środki wykonawcze. Jest to sprzeczne z art. 263 TFUE, ponieważ takie powody istnieją i zostały podniesione. W szczególności, biorąc pod uwagę, że wniosek o ochronę immunitetu został złożony przed wydaniem wyroku karnego i decyzji o utracie mandatu, pełnomocnik posła O. Junquerasa uważa, że uznanie jego statusu posła i rozpatrzenie wniosku o ochronę jego immunitetu wiązałoby się z obowiązkiem (zgodnie z wyrokiem Trybunału z grudnia 2019 r. w sprawie C-502/19 ⁽²⁾) zawieszenia wszelkich postępowań przeciwko O. Junquerasowi, a uznanie jego skargi potwierdziłoby, że te decyzje wewnętrzne zostały wydane z naruszeniem prawa Unii, co ma znaczenie dla wszystkich prowadzonych przez O. Junquerasa postępowań krajowych i przed organami sądowymi Unii, a nawet dla jego przyszłej skargi do ETPC, gdyby była taka konieczność, a zatem O. Junquerasa interes prawny w rozpatrzeniu skargi na podstawie art. 263 TFUE.

⁽¹⁾ Postanowienie z dnia 15 grudnia 2020 r., Junqueras i Vies/Parlament (T-24/20, EU:T:2020:601).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115).

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 29 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Dijon, Francja) – X/Préfet de Saône-et-Loire

(Sprawa C-206/21) ⁽¹⁾

(2022/C 84/44)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 278 z 12.7.2021.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 9 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Rieti, Włochy) – Postępowanie karne przeciwko G.B., R. H, przy udziale: Procura della Repubblica di Rieti

(Sprawa C-334/21) ⁽¹⁾

(2022/C 84/45)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 2.8.2021.
